

Statsministeren, medens jeg ud fra den Stemning, der nu raadede, havde ført et Forsvar for ham. Dette er urigtigt, det er urigtigt, at jeg har angrebet den højt-ærede Statsminister. Jeg antager, at det beror paa en Fejlhuskning af det ærede Medlem, og jeg antager, at det ærede Medlem, naar han har forviset sig om, at det forholder sig saaledes, hvad han let kan gøre, vil rette den Udtalelse, han her med Urette har brugt om mig.

Der er jo ingen, der tager fejl af, hvad Meningen med den stillede Dagsorden er: Det er en ren og skær politisk Aktion rettet mod Ministeriet, sat i Scene af de to Partier, der nu i 2½ Aar har udgjort Oppositionen her i Tinget. Det ejendommelige ved denne Aktion er, at begge de to Partier sætter den i Scene med høje Beklagelser over, at de skal til det. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen sagde, at hvis Socialdemokratiet alene skulde se paa, hvad der gavnede det mest partimæssigt set, saa burde det lægge hele sin Politik an paa at bevare det nuværende Ministerium og lade det sidde Tiden ud indtil 1924. Socialdemokratiet kunde, sagde han, ikke skaffe sig noget bedre politisk Grundlag end ved at lade Ministeriet sidde Tiden ud, men, tilføjede han, det er jo ikke Socialdemokratiets Opgave at tage partimæssige Hensyn. Det ærede Medlem Hr. Rode forsikrede i lignende Retning, at hvis det stod til ham, skulde Flertallet fra 1920 nok faa Lov til at sidde sin Tid ud. Det var ønskeligt, sagde han, og det vilde — det fremgaar af hans Udtalelser — være det bedste for det ærede Medlems Politik, men naar nu Socialdemokratiet, fortsatte det ærede Medlem, ønskede at høre vor Mening, saa kan man naturligvis ikke holde sig tilbage. Nej, det ærede Medlem kan naturligvis ikke holde sig tilbage, naar der er Tale om at vælte et Ministerium af Venstre. Der er en berømt Holbergsk Scene, hvor der forekommer en Helt, der paa 10 Slags Maal kan sige de Ord: Jeg maa lave mig til. Det hedder paa Jydsk: A me lame te, og paa Tysk: Ich muss mir zu lassen — paa det ærede Medlems Tungemaal hedder det: Jeg kan ikke holde mig tilbage! Som det sig hør og bør, er det det førende Oppositionsparti her i Salen, Socialdemokratiet, der gaar i Spidsen for denne Aktion. Den er startet efter de fineste Regler for moderne Krigsførelse: forud for selve Angrebet gik en artilleristisk Forberedelse — det var det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, der stod for Forberedelsen, og den

Skæbne, som raader for selv den mest veltente Fjernbeskydning, vilde, at det ærede Medlems første Granat faldt dør, hvor det ærede Medlem Hr. Rode havde sine forberedte Stillinger. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen forklarede, at det var hans Partis Agt at foreslaa en Dagsorden tagende Sigte paa at fremkalde en Valgsituation, og han fortsatte senere, at han haabede, at hvis det lykkedes at komme til Valg, vilde der skabes et Flertal her i Tinget modsat det nuværende Flertal. Det var da hans Haab, at Samarbejdet med det radikale Venstre vilde kunne fortsættes, Socialdemokratiet vilde, hvis det efter Valget ikke blot kom ind som det største Parti, men samtidig sammen med det radikale Venstre dannede Flertal her i Tinget, da ikke vige tilbage for at overtage Regeringen. Jeg skal senere vende tilbage til det Granathul, som denne Udtalelse har fremkaldt i det ærede Medlem Hr. Rodes politiske Forventninger. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, som er en aaben Natur, gaar lige badus paa Sagen, det falder ham aldrig ind at gaa om ad Pustervig, fordi nogen siger til ham, at det er farligt at passere Købmargergade; han gaar lige paa. Han fortalte, hvad Meningen er med Dagsordenen. Naar den er vedtaget af et formodet Flertal her i Tinget og Valget er overstaadt med det Resultat, han haaber og venter, med et radikalt-socialdemokratiskt Flertal, saa skal Udførelsen af Militærlovene standses, Arbejdsløshedsloven skal revideres, og hvis Landstinget og Kongemagten vil prøve paa at lægge Hindringer i Vejen derfor, skal der rejses en Forfatningskamp, der fejler Landsting og Kongemagt til Side. Dette er en aaben og politisk Motivering af en ren og uforfalsket politisk Aktion. Det ærede Medlem — og det roser jeg ham for — stikker ikke noget under Stolen. Lige saa udpræget politisk, om end med andre Ord, motiverede det ærede Medlem Hr. Stauning Forslaget til Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Det ærede Medlem løb uden at skjule Hensigten politisk Storm mod Ministeriet, det ærede Medlem er en gammel og øvet Ministerstormer; det er tredie Gang, han løber Storm imod dette Ministerium eller enkelte Medlemmer deraf. Først forsøgte han at løbe Storm imod den daværende Udenrigsminister, senere prøvede han et Stormløb, som dog ikke efterfulgtes af noget Forslag til Paastand paa Overgang til Dagsordenen, mod Justitsministeren med de bekendte Kuglesprøjter, og nu